

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 61.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e13192/facsimile.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

beret til at bringe enden frem for Danmarks Rets, Danmarks Selvsjældighed.

Ordm. Jeg skal kun sige mig at bemærke, at jeg saa gerne vil til den sidste Ende. Jeg lever i et Tilfælde, hvor Udvalget af Stedseger og Danse er almindelig berømt. I det Sagen, hvor jeg lever, er omrent i Stedseger; disse have mere eller mindre lidt af Krigen og lidt endda af den Overmagt, som udvæds af den svenske Regering. Jeg saa derfor, idet jeg vil sige Stemmningen der, som i de østlige Dele af Nordboerig, hævde for, at Stedseger et blot indeholder Tak, fordi dette er den vigtigste Del af samme, fordi vi alle føle, hvormed vi havde vor fæstlige og effekte Røge for det, som han allerede har givet, og som vi haade, at han fremdeles vil give os; men jeg troer tillige, at Stedseger der indeholder nogle troende og opmuntrende Ord. Den Tausche, der holdt har holdt over denne Sag, har holdt ligesom en troende Sten på hele Folkets Hjerte, men naturligvis saa trykkes føle mest blandt dem, som holdt det er mest, om de have været sigte eller lyde. Stedseger der indeholder noget Trøstende og Opmuntrende for dem. Det er ikke min Mening, at man skal indlade sig på noget som Sagen, at der vil kunne opstaa Berøring, eller at man skal berede Regeringen kunde bringes i Forvejen med sine diplomatiske Underkastninger, men jeg formener, at man saa faaet muligt trost og berolige Stedsegerne, at de kunne vinde Med og Kraft til at holde ud, indtil Forretningens Tid maatte gaae. Naar en Stedseger afslætt som en forsigtig Raade og i denne Rønde, er jeg overbevist om, at den ikke vil slæbe; jeg er ligesaa overbevist om, at den vil udvæde en gammel Indsigelse, ikke blot i Stedseger, men over det hele danske Land, og holder jeg mig til den forsigtig, men over det hele danske Land, og holder jeg mig til den forsigtig, og navnlig i Stedseger, ser med den høje Forventning enhver Tidende indse, der udgaaer fra Rigsdagen. Det er vigtigt, at Rigsdagen først der ere laadbaar, at de kunne bringe en Stemning ud over det hele Land, som vilvæde om, at det er blot et Ord, der her ere tilføede, som have Tilid til G. Majestæt og hans vige Regering, men at der er hele Folket, der kan glæde sig over Sønsat.

Dahlerup: Efter den Dyrkning, som en aaret Taler har stillet til de Dyrkende fra de forskellige Distrikter, skal jeg tillade mig at oplyse, at ogsaa det Distrikt, hvorfra jeg er, med Opmerksomhed ser hen til denne Foranstaltning i Forretningen af de Stedseger, som skulle foretages med Hensyn til Dyrkingen af Landet i disse Stedseger. Det er Folkets indvillige Overenskomst, at Spørgsmaalet om Stedseger Forbindelse med Danmark er Spørgsmaalet om Danmarks Behooven som en Nation, den almindelige og oplyste Overenskomst i det Distrikt, hvorfra jeg er, at Spørgsmaalet om Stedseger Forbindelse med Danmark er Spørgsmaalet, om vi skulle vedblive at være danske Rønde. Det er slet ikke alle paa det Bestemte, at der som alle Stedseger fæstholdes ved Danmark, men kommer i Forbindelse med Lyshand, naar Lyshand fæse for at blive angreben af de Ulfster, som nu plage Stedseger. Et den første Udvalgte, som udgaaer fra denne Foranstaltning, vilige skal udvæde denne Foranstaltning Stedseger i sin Gentende, er nødvendigt, og jeg seler mig derfor overbevist om, at en Stedseger, der kun skulle indeholde Tak, vilde fremstille et mindre gunstigt Indtryk i Lyshand.

Classen: Jeg underlægger det Forslag, som er bleven fremstillet, i den Retning, hvortil jeg antager, at det er blevet stillet til den aarede Foranstaltning. Det er ikke blot for første Gang i lang Tid, at en Foranstaltning er sammensat, der repræsenterer Landets Befolkning; det er ikke blot derfor, at Foranstaltningen er sammensat, for at grundlægge det Bæst, hvorefter vi kunne sige, at de forvandede Tidens Udvalgte har bevidnet, og som skal blive Udvalgte paa for Færdelandsk Fremtid; derfor det forholdt sig saaledes, da kunde Foranstaltningen indskrænktes i Stedseger til at stille sin Tak til den Konge, som ved egen fri Tilvaldsel har gjort det første Skridt i denne Retning. Men Foranstaltningen er sammensat under Forskel, der have fremstillet en Stemning, der seler alles Hjerte, og har et alle en Gæst i denne Sag, som ikke har været denne Stemning med sig. Et ere borte medtagne i denne Sag med en Gæst

fra vor Konge, som ligeledes bærer Præget af den samme Stemning, der gaar igennem det hele Folk, og som ogsaa indeholder i Regeringens Meddelelse om Rigets Stilling om den nærmeste Fremtid og om den nærmeste Fremtid; og derfor mener jeg, at en Stedseger, som udgaaer fra nærværende Foranstaltning, ikke kan blive saaledes ved en simpel Takstykke. Den saa være en Befordelse af den Tak, der er udgaaet fra Kongen og hans Regering; og naar jeg siger dette, mener jeg det saade med Hensyn til Indholdet og med Hensyn til Formen. Med Hensyn til Indholdet er det saa langt fra, at man kan betragte det som et fremmed Element, der gaar ud paa de Forhold, som udgjøre Forretningens for vore Foranstaltninger, at jeg meget mere maatte betragte en Forbigaaen heraf som en uanstendig Udbygningen af, hvad der rører sig i os, i det hele Folk. Men jeg troer, at ogsaa med Hensyn til Formen saa Stedseger være en Befordelse af den fæstlige Udvalgte, men denne fæstlige Udvalgte har ikke medbragt Udbygningen om de enkelte Foranstaltninger, som ere trostede og som skulle trostede, og vor Stedseger saa saaledes holde sig udenfor det Udfæste, ikke seler Dem over, hvad der har været foretaget, eller bestemme, hvad der i Fremtiden vil være at foretage. Foranstaltningen vilde herud foreskrive sig selv, vilde foreskrive et kommende Tidspunkt, hvor den vil have en naturlige og rimelige Anledning til at indlade sig derpaa. Stedseger saa blive saaledes ved at udvæde den Stemning, som den fæstlige Udvalgte saaledes som den ligger for os, har fremstillet, en Stemning med Hensyn til Regeringens og vor Fremtid i det Hele, der tillige udvæde Beredvillighed og Dulle om fra det hele Folks Side at kunne Regeringens indvæde til fæstlig Udbygningen af Folkets Rets og Bæst. Forøvrigt troer jeg ikke, at Foranstaltningen kan vilde indlade sig paa den nærmeste Form for Stedseger, idet jeg formener, at det saa blive overladt til den nærværende Gæstige Tak til indføre i Stedseger, hvad det har sin rette Plads og holde ud derfra, hvad der ikke herer hjemme der.

Hansen: Jeg seler mig foranlediget til at udvæde mig i Anledning af en af en aaret Taler Rets Dyrkning om, at Deputerede fra forskellige Distrikter skulle indlægge, om der virkelig var Beredvillighed tilføede til at gjøre Dyrkninger for den Sag, som Regeringen seler nu har for. Jeg seler mig opfordret derud, saameget mere som jeg offentlig har utret mig imod den saaledes forskellige Foranstaltning i Lyshand. Allers vilde jeg seler ikke seler Erbet her. Der er vistnok en stor Beredvillighed i Lyshand til at gjøre alle mulige Dyrkninger for at fremme Regeringens Stræben og for at haade Kongen og de nærværende Minde til i enhver Henseende; men fordi man vedfætt sig en, som jeg saa ser sig, saa forstærker Foranstaltning som den saaledes forskellige Foranstaltning

Formanden: Det forekommer mig, at det aarede Rønde uttrer sig om en Sag, som ikke foreligger.

Hansen: Saa vil jeg dog blot udvæde det enden engang, at Lyshand i min Gæst ere beredvillige til enhver Offer, som Kongen vil komme til Haandbævelse af Danmarks Selvsjældighed og Udfæstlighed.

Stib: Jeg seler mig seler at forvæde mig imod en mulig Misforstaaelse, som jeg frygter for, at mit første Forord har givet Anledning til. Naar jeg utrede, at jeg ikke ønskede de forskellige Forhold behandlede i Stedseger, seler dette, ikke fordi jeg nære mindre Sympathi for vore fæstlige Rønde end andre. Nei tværtimod. Jeg seler vidnet ligesaa meget for disse vore for Lyshand trykkes Landmænd som nogen anden; men utrop fordi jeg antager den fæstlige Sag for en af de allervigtigste, der her behandles med det modvæde Overlæg, seleral Foranstaltningen ved Meddelelse fra Minstret har erholdt Overlæg over hvad der er påfæstet og alle Forhold, troede jeg ikke, at denne Sag egnede sig til Behandling i en Stedseger, og frygtede for, at hvis den fæstlige Sag blev behandlede i Stedseger, skulle Foranstaltningen saarede være mindre tilbøielig til at gaar ind paa en videre Underføgelse.

Verck: Forfæstet jeg har formaaet at oplyste Foranstaltningen, er saa langt mere enig, end man troer. Der er ikke Tale om at indgide en Stedseger, hvortil man skulle udvæde en Kritik over Regeringens Handlinger, men kun om at udvæde den Beredvillighed, som